

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lygtemændene ere i Byen, sagde Mosekonen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893298020416/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

kere; men de bleve skaarne af, hver een, buadne i Krandse, lagte ned i Kiste og over den bredtes Flaget. Maaskee med de Blomster er Eventyret jordet! Men derom maatte Blomsterne have vidst, og Kisten havde fornummet det, Jorden havde fornummet det, hvert lille Græsstraa, der skød frem, vilde have fortalt det. Eventyret dør aldrig!

[6] Maaskee har det ogsaa været her og banket paa, men hvo havde dengang Øre for det, Tanke for det! Man saae mørk, tungsindig, næsten vred til Forsaarets Solskin, dets Fugleqvinder, og alt det fornøjelige Grønt; ja Tungen kunde ikke bære de gamle, folkefriske Sange, de bleve skrinnlagte med Saameget, vort Hjerte havde kjært. Eventyret kan godt have banket paa; men det er ikke hørt, ikke sagt velkommen, og saa er det blevet borte.

15 Jeg vil gaae at søge det op.

Ud paa Landet! ud i Skoven ved den aabne Strand!*

* * *

Der ude ligger en gammel Herregaard med røde Mure, takket Gavl og vaende Flag paa Taarnet. Nattergalen synger under de fiinfrydsede Bøgeblade, mens den seer paa Havens blomstrende Æbletræer og troer at de bære Roser. Her har i Sommersolen Bierne travlt, og med summende Sang sværme de om deres Dronning. Eftoraarsstormen veed at fortælle om den vilde Jagt, om Menneskeslagter og Skovens Løv, der fare hen. Ved Juletid syng de vilde Swaner ude fra det aabne Vand, mens inde i den gamle Gaard, ved Kakkelvnsiden, man føler sig stemt til at høre Sange og Sagn.

Ned i den gamle Decl af Haven, hvor den store Allee af vilde Kastanier lokker med sit Halvmørke, gik Manden, der søgte Eventyret; her havde engang Vinden snuset for ham om *Valdemar Daa og hans Døttre*. Dryaden i Træet, det var Eventyr [7] tyrnoer selv, havde her fortalt ham *det gamle Egetræs Drøm*. I Moeremoers Tid stode her beskaarne Hækker, nu voxte kun Bregner og Nelder; de bredte sig over hængslangte Rester af gamle Steenfigurer; der voxte dem Mos i Øinene, men de kunde ligesaa godt see som før, det kunde Manden efter Eventyr ikke, han saae ikke Eventyret. Hvor var det?

Hen over ham og de gamle Træer fløj Krager i hundredevis og skrege: »herfra! herfra!»

Og han gik fra Haven hen over Gaardens Voldgrav, ind i

---

31 Drøm] sidste Drøm: C.